

Розвиток творчої особистості студента

О.А.ПОКРОВСЬКА, канд. філол. наук

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Одним із провідних напрямків розвитку особистості людини є творчість як складова технічного, економічного, наукового та культурного розвитку людства. Творча особистість – це людина, що має високий професійний рівень знань, здатна до оригінального, нестандартного рішення проблеми, вміє уникнути шаблонного підходу, характеризується високим рівнем духовності, інтелігентності, прагне до самовдосконалення. У цьому зв'язку виникає необхідність як розробки загальних принципів формування творчої особистості майбутніх фахівців, так і накреслення конкретної системи заходів щодо розвитку творчих здібностей студентів. Такий прагматичний підхід забезпечить оптимальну адаптацію випускників до виконання ними службових обов'язків. Спираючись на наукові доробки сучасної вітчизняної педагогіки, пріоритетними для себе ми визначили принципи особистісно орієнтованих методів виховання. Зокрема, особистісно розвиваюче спілкування, цілеспрямоване створення емоційно насичених виховних ситуацій, аналіз студентом власних і чужих вчинків. Відомо, що будь-який виховний процес проходить результативно за умови, що його зміст і структура підпорядковані досягненню мети як кінцевого результату.

Традиційно методика формування творчої особистості виявляє певні аспекти заходів, серед них повна відсутність регламентації щодо діяльності студента. Процес має бути насичений елементами творчості: аналогізування, випадкові видозміни, комбінування, універсалізацію, також необхідно викликати інтереси, спричинені зовнішніми впливами, породжуючи при цьому внутрішні стимули, які й виступають збудниками активності особистості. За названих умов у студента виникає захопленість, поштовх до проникнення у зміст того, що пізнається, при цьому воля, увага, почуття індивіда зливаються воедино – творча діяльність стає потребою особистості. При цьому важливу роль у стимулюванні в студента зацікавленості до праці (відповідно до обраної спеціалізації) відіграє підбір завдань, які потребують творчої обробки, переробки, узагальнення, систематизації, вмій і навичок порівнювати й піддавати аналізу вже відоме експериментування пошуку, розв'язання творчих завдань. Усе назване, у свою чергу, сприяє створенню умов для розвитку ситуативного інтересу, який відіграє роль

«пускового» механізму в реалізації діяльності. Надалі можуть використовуватися ігрові моменти, які стимулюватимуть прояви самостійності у студентів, їх творчих можливостей. Для дослідження рівня сформованості творчої особистості необхідно скористатися комплексом відповідних методик: анкетування, інтерв'ю, аналіз тематичних творчих робіт студентів тощо. Рівень сформованості творчої особистості виявляється через певні ознаки, серед них: показники ступеня прояву даної особистісної якості у спілкуванні, діяльності, поведінці, світосприйнятті. Адже відомо, що процес пізнання світу тісно пов'язаний із типом репрезентативної системи людини. Оскільки творчість є виходом до сфери багатозначного, багатовимірного розуміння реальності та її опанування, творчість (на думку В.Т.Кудрявцева) передбачає актуалізацію надситуативності як здатності суб'єкта виходити за межі однозначних конструкцій «зовнішньої дійсності». Звідси важливо забезпечити розширення набору соціальних ролей студентів. Особистість при цьому може розумітися такою соціальною якістю конкретної людини, що виявляється у ступені її готовності і спроможності повноцінно виконувати систему соціальних ролей. Через тренінги рольової психокорекції розвивається вміння студентів переходити від однієї соціальної ролі до іншої, вміння бачити їх відносність, що вивільнює його від полону рольових ідентифікацій, розширює його «Я» до меж Всесвіту.